

Sestra Elena Holá

Ela sa narodila 13. septembra 1986 rodičom Jozefovi a Daniele ako tretie z piatich detí (má najstaršieho brata a 3 sestry). Detstvo a dospelosť prežila v dedinke Dobrá a v meste Nová Dubnica, kde chodila aj na Spojenú školu sv. Jána Bosca. Svojim rodičom je vdáčna za rodinu, lásku k životu, k prírode, za dar viery, príklad pracovitosti, skromnosti a obetavosti, za všestranný rozvoj. Zvlášť rada spomína na spoločné chvíle v rodine, na dvore, pri hrách, výletoch či na oslavách aj s ďalšími príbuznými.

Počas štúdia na 8-ročnom gymnáziu bola dost' súťaživá. Neskôr však dostávala aj nové podnety v saleziánskom stredisku i miestnom charizmatickom spoločenstve mladých. Jej viera sa stala osobnou a určujúcou pre ďalšie obdobia života.

Saleziánska charizma ju celkovo oslovila svojou rodinnosťou, radosťou i osobným prístupom, čo zažívala v spoločenstve, v službe druhým a animátorstve, cez atraktívne ponuky a v pravidelnej formácii vzťahu s Bohom.

Vyštudovala psychológiu v Trnave a v tomto období aj vďaka dobrovoľníckej činnosti a cez viaceré brigády, i v zahraničí, získala mnohé cenné skúsenosti do života. Je vdáčna aj za niekoľkoročný vzťah chodenia v tomto čase, ktorý bol pre ňu veľkým darom.

Po vysokej škole strávila rok ako misijná dobrovoľníčka cez saleziánov na Sibíri a Luníku IX., kde zároveň začala objavovať svoje povolanie. Oslovená obetavosťou a príkladom misionárov, spoluprácou a komunitným životom, Božou starostlivosťou i jeho osobným pozvaním sa rozhodla začať formáciu u sestier saleziánok.

Po roku intenzívnej spolupráce so saleziánkami v rómskej osade v Plaveckom Štvrtku nastúpila do Trnavy do komunity, kde strávila 3 roky aspirantátu a postulátu.

Dvojročný noviciát prežila v Šamoríne, kde v roku 2017 zložila svoje prvé rehoľné sľuby.

Obdobie jej dočasných sľubov tvoril jeden rok v domácej Dubnici nad Váhom, kde pôsobila v saleziánskej farnosti a v súkromnom centre voľného času, dva roky (aj počas covidu) pracovala v krásnej Rožňave ako psychologička v centre pre deti a rodiny, a intenzívnej žila aj pre- a s- mladými. Nakoniec zakotvila na posledné štyri roky opäť v Trnave, kde doteraz pracuje, okrem iného, najmä ako vychovávateľka na dievčenskom internáte chýrneho Gymnázia Angely Merici.

Za toto obdobie osobného dozrievania je vdáčna najmä svojim saleziánskym sestram a bratom: za ich sprevádzanie, prijatie v komunitách, trpezlivosť a spoločný život, za peknú spoluprácu a vzťahy aj s inými zasvätenými a kňazmi, za krácanie a zdieľanie života s mladými, za mnohých laikov a spolupracovníkov. Veľmi si cení možnosť zapojenia sa do projektov ako Teológia pre mladých a aj ďalšie štúdiá.

Dnes chce definitívne povedať Bohu svoje Áno, zložiť večné sľuby a žiť v saleziánskej rodine, pre mladých, ako saleziánka - Dcéra Márie Pomocnice – navždy - s istotou, že všetko môže v tom, ktorý ju posilňuje.